

Resolución R 5/2014 – Prezo do visado do proxecto de edificación

Pleno:

D. Francisco Hernández Rodríguez, presidente
D. Fernando Cachafeiro García, vocal

En Santiago de Compostela, a 11 de setembro de 2014.

O Consello Galego da Competencia (CGC), coa composición arriba expresada e sendo relator D. Fernando Cachafeiro García, ditou a seguinte Resolución no Expediente S 17/2011 iniciado pola Subdirección de Investigación do CGC con ocasión de senllas denuncias fronte ao Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia (COAG), por supostas prácticas restritivas da competencia, de conformidade coa *Lei 15/2007, de 3 de xullo, de defensa da competencia* (LDC).

ANTECEDENTES DE FEITO

1. En data de 18 de xullo de 2011 e de 25 de xuño de 2012 presentáronse no Consello Galego da Competencia senllas denuncias fronte ao Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia (COAG) por presuntas prácticas prohibidas pola Lei de Defensa da Competencia, consistentes en: a) inadecuación do obxecto dos visados que realiza o COAG, respecto dos traballos de edificación, ao establecido na Lei 2/1974, do 13 de febreiro de colexios profesionais (LCP) e no Real Decreto 1000/2010, do 5 de agosto, sobre o visado colexial obrigatorio (Decreto sobre Visado Obrigatorio); e b) esixencia do visado do proxecto básico, a pesar de que non está recollido no Decreto sobre Visado Obrigatorio.
2. Enviado o expediente a asignación, a Dirección de Competencia da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia manifestou o 4 de marzo de 2014 que se reservaba o coñecemento das condutas do COAG relacionadas con directrices de ámbito nacional emitidas polo Consello Superior dos Colexios de Arquitectos de España. O presente expediente sancionador continuou a súa tramitación respecto das condutas do COAG que non obedecen a directrices superiores e que, conseguintemente, unicamente teñen efectos no territorio da nosa Comunidade Autónoma.
3. O día 10 de marzo de 2014 a Subdirección de Investigación do Consello Galego da Competencia remitiu aos interesados o Prego de Concreción de Feitos no que considera acreditado que o Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia estableceu uns prezos polo servizo de visado dos documentos correspondentes aos traballos de edificación que pode supoñer unha infracción do artigo 2 da LDC.

4. O día 24 de abril de 2014 a Subdirección de Investigación elevou ao Pleno do Consello Galego da Competencia a súa Proposta de Resolución nos seguintes termos: *“declare a existencia dunha infracción moi grave, segundo o disposto no artigo 62.4 a) LDC, pola comisión dunha práctica colusoria sinalada no artigo 1.1 LDC e sinala como responsable ao Colexio de Arquitectos Técnicos de Galicia (COAG)”*.
5. O Pleno de Consello Galego da Competencia deliberou sobre este asunto na súa reunión de 4 de setembro de 2014.

Son interesados, en el presente expediente, los siguientes:

- Denunciante
- Colegio Oficial de Arquitectos de Galicia
- Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia

FEITOS ACREDITADOS

Conforme ao Prego de Concreción de Feitos notificado ás partes e reproducido no Informe e Proposta de Resolución elevado ao Pleno do Consello Galego da Competencia, considérase acreditados e relevantes para a resolución deste expediente os feitos seguintes:

I. As partes

6. Respecto do denunciante, a denuncia que deu lugar á apertura do presente procedemento sancionador é confidencial.
7. Polo que incumbe á entidade denunciada, o Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia foi creado polo Decreto 1025/1973, de 2 de maio, como unha segregación do Colexio de Arquitectos de Asturias, León e Galicia. O ámbito territorial do colexio é a Comunidade Autónoma de Galicia. Os estatutos do COAG foron aprobados polo Decreto 293/1999, de 28 de outubro, da Consellería de Xustiza, Interior e Relacións Laborais, posteriormente modificados polo Decreto 254/2008, de 23 de outubro.

II. Marco normativo relevante

8. Como xa tivemos ocasión de expoñer na nosa resolución de 1 de outubro de 2013 (Expte. R 2/2013 – *Colexio Oficial de Decoradores de Galicia*), a regulación dos Colexios Profesionais experimentou unha profunda revisión nos últimos anos no noso país como consecuencia da promulgación da Directiva 2006/123/CE, de 12 de decembro de 2006, *relativa aos servizos no mercado interior* (Directiva de Servizos). A Directiva foi incorporada ao ordenamento xurídico español mediante a *Lei 17/2009, de 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio (Lei Paraugas)* que establece, como réxime xeral, a liberdade de acceso ás actividades de servizos e o seu libre exercicio en todo o territorio español e regula como excepciónais os supostos nos que se permite impoñer restricións a estas actividades.
9. A liberalización dos servizos profesionais tamén incidiu na facultade dos colexios de visar os proxectos dos profesionais, que é o asunto que nos incumbe no presente expediente. Para o efecto, dispón o art. 13 da LCP que “os Colexios de profesións técnicas visarán os traballos profesionais no seu ámbito de competencia unicamente cando se solicite por petición expresa dos clientes (...) ou cando así o estableza o Goberno mediante Real Decreto, previa consulta aos colexiados afectados, de acordo cos seguintes criterios: a) Que sexa necesario por existir unha relación de causalidade directa entre o traballo profesional e a afectación á integridade física e seguridade das persoas. b) Que se acredite que o visado é o medio de control máis proporcionado”, precisando para o efecto o precepto que “en ningún caso, os Colexios, por si mesmos ou a través das súas previsións estatutarias, poderán impoñer a obrigação de visar os traballos profesionais”. Así mesmo, “en ningún caso comprenderá os honorarios nin as demais condicións contractuais, cuxa determinación queda suxeita ao libre acordo entre as partes, nin tampouco comprenderá o control técnico dos elementos facultativos do traballo profesional”. Finalmente, a lei esixe que “cando o visado colexial sexa preceptivo, o seu custo será razoable, non abusivo nin discriminatorio. Os Colexios farán públicos os prezos dos visados dos traballos, que poderán tramitarse por vía telemática”.
10. O Decreto sobre Visado Obrigatorio establece os traballos profesionais que, por quedar acreditada a súa necesidade e proporcionalidade entre outras alternativas posibles, obrigatoriamente deben obter o visado colexial, como excepción á liberdade de elección do cliente. Á marxe dos nove casos expresamente previstos na devandita norma, o colexio profesional non pode esixir aos colexiados o visado dos seus proxectos. En particular, é obrigatoria a obtención de visado no casos seguintes:
“a) *Proxecto de execución de edificación. A estes efectos entenderase por edificación o previsto no artigo 2.1 Lei 38/1999, de 5 de novembro, de ordenación da edificación. A obrigação de visado alcanza a aquelas obras que requiran proxecto de acordo co artigo 2.2 da devandita lei.*

- b) Certificado de final de obra de edificación, que incluíra a documentación prevista no anexo II.3.3 do Real Decreto 314/2006, de 17 de marzo, polo que se aproba o Código Técnico da Edificación. A estes efectos, entenderase por edificación o previsto no artigo 2.1 Lei 38/1999, de 5 de novembro, de ordenación da edificación. A obrigaón de visado alcanza a aquelas obras que requiran proxecto de acordo co artigo 2.2 da devandita lei.*
- c) Proxecto de execución de edificación e certificado final de obra que, no seu caso, deban ser achegados nos procedementos administrativos de legalización de obras de edificación, de acordo coa normativa urbanística aplicable.*
- d) Proxecto de demolición de edificacións requiran o uso de explosivos, de acordo co previsto na normativa urbanística aplicable.*
- e) Proxecto de voaduras especiais previsto no artigo 151 do Regulamento Xeral de Normas Básicas de Seguridade Mineira, aprobado por Real Decreto 863/1985, de 2 de abril.*
- f) Proxectos técnicos de establecemento, traslado e modificación substancial dunha fábrica de explosivos, previstos, respectivamente, nos artigos 33, 34 e 35 do Regulamento de explosivos, aprobado por Real Decreto 230/1998, de 16 de febreiro.*
- g) Proxectos técnicos de instalación e modificación substancial de depósitos comerciais e de consumo de materias explosivas, previstos, respectivamente, nos artigos 155 e 156 do Regulamento de explosivos, aprobado por Real Decreto 230/1998, de 16 de febreiro.*
- h) Proxectos de establecemento de talleres de cartuchería e pirotécnica e de depósitos integrados neles, previstos nos artigos 25, 29, 69, 70 e 71 do Regulamento de artigos pirotécnicos e cartuchería, aprobado por Real Decreto 563/2010, de 7 de maio, polo que se aproba o Regulamento de artigos pirotécnicos e cartuchería.*
- i) Proxectos de aproveitamentos de recursos mineiros das seccións C) e D), previstos nos artigos 85 e 89 do Regulamento Xeral para o Réxime da Minería, aprobado polo Real Decreto 2857/1978, de 25 de agosto”.*

11. A maiores, o artigo 3 do Decreto sobre Visado Obrigatorio dispón que: “Visado de traballos con proxectos parciais. Para cumprir co deber do artigo 2 abonda con que os traballos profesionais recollidos no meritado artigo, aínda que se desenvolvan ou se complementen con proxectos parciais e outros documentos técnicos, estean visados unha soa vez e por un só colexio profesional, que deberá ser o competente na materia principal do traballo de acordo co previsto no artigo 5, sen que sexa preciso o visado parcial dos documentos que formen parte de eles”.

12. A Lei de Ordenación da Edificación (LOE) precisa o seu ámbito de aplicación no artigo 2, cuxo tenor é o seguinte: *“Esta Lei é de aplicación ao proceso da edificación, entendendo por tal a acción e o resultado de construír un edificio de carácter permanente, público ou privado, cuxo uso principal estea comprendido nos seguintes grupos: administrativo, sanitario, relixioso, residencial en todas as súas formas, docente e cultural. Aeronáutico; agropecuario; da enerxía; da hidráulica; mineiro; de telecomunicacións (referido á enxeñería das telecomunicacións); do transporte terrestre, marítimo, fluvial e aéreo; forestal; industrial; naval; da enxeñería de saneamento e hixiene, e accesorio ás obras de enxeñería e a súa explotación. Todas as demais edificacións cuxos usos non estean expresamente relacionados nos grupos anteriores”*.
13. A edificación esixe a presenza dun proxecto. A estes efectos, teñen a consideración de edificación, as seguintes obras: *“a) Obras de edificación de nova construción (...); b) Obras de ampliación, modificación, reforma ou rehabilitación (...); c) Obras que teñan o carácter de intervención total en edificacións catalogadas ou que dispoñan dalgún tipo de protección de carácter ambiental ou histórico-artístico”* (art. 2.2 LOE).
14. O proxecto, segundo dispón o art. 4 LOE, é *“o conxunto de documentos mediante os cales se definen e determinan as esixencias técnicas das obras (...) O proxecto haberá de xustificar tecnicamente as solucións propostas de acordo coas especificacións requiridas pola normativa técnica aplicable. 2. Cando o proxecto se desenvolva ou complete mediante proxectos parciais ou outros documentos técnicos sobre tecnoloxías específicas ou instalacións do edificio, manterase entre todos eles a necesaria coordinación sen que se produza unha duplicidade na documentación nin nos honorarios a percibir polos autores dos distintos traballos indicados”*.
15. O proxecto de edificación pode desenvolverse en dúas etapas: a fase de proxecto básico e a fase de proxecto de execución. Cada unha destas fases debe cumprir as condicións que recolle o art. 6 do Código Técnico da Edificación (aprobado polo real Decreto 314/2006, de 17 de marzo):
- “a) O proxecto básico definirá as características xerais da obra e as súas prestacións mediante a adopción e xustificación de solucións concretas. O seu contido será suficiente para solicitar a licenza municipal de obras, as concesións ou outras autorizacións administrativas, pero insuficiente para iniciar a construción do edificio. Aínda que o seu contido non permita verificar todas as condicións que esixe o CTE, definirá as prestacións que o edificio proxectado haberá de proporcionar para cumprir coas esixencias básicas e, en ningún caso, impedirá o seu cumprimento; e*

b) O proxecto de execución desenvolverá o proxecto básico e definirá a obra na súa totalidade sen que nel poidan rebaixarse as prestacións declaradas no básico, nin alterarse os usos e condicións baixo as que, no seu caso, outorgáronse a licenza municipal de obras, as concesións ou outras autorizacións administrativas, salvo en aspectos legalizables. O proxecto de execución incluírá os proxectos parciais ou outros documentos técnicos que, no seu caso, deban desenvolvelo ou completalo, as cales integraranse no proxecto como documentos diferenciados baixo a coordinación do proxectista”.

III. Sector económico

16. O sector afectado polas condutas que son obxecto de análise neste expediente sancionador é a prestación de servizos profesionais por parte de arquitectos.
17. Desde o punto de vista xeográfico, o expediente incumbe a todo o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia, dada a natureza autonómica da entidade colexial.

IV. Feitos

18. Na páxina web do COAG recóllese unha Calculadora e un Manual de cálculo do prezo do visado que ten por obxecto facilitar a calquera interesado os recursos necesarios para calcular o prezo do servizo de visado prestado polo colexio.
19. Na páxina 2 do Manual establécense as instrucións para o cálculo do servizo de visado nos traballos de edificación, nos seguintes termos:

*“Os prezos do servizo de visado dos documentos correspondentes aos traballos de edificación establécense, en cumprimento das esixencias da Lei 25/2009 e do R.D. 1000/2010, en función dos custos derivados da prestación do servizo. Nese sentido, o prezo destes documentos calcúlase en función dun novo parámetro: o da **complexidade de supervisión técnica e documental**.*

Establécese así que, para un documento novo, o prezo do servizo de visado correspóndese coa seguinte ecuación: $P = Pu \times C \times Cp$ onde,

- **(Pu) Prezo unitario** é un valor fixo que se corresponde co prezo en euros por unidade de complexidade.
- **(C) Complexidade** é o concepto que cuantifica o traballo da supervisión técnica e documental correspondente ao servizo de visado dos diferentes traballos profesionais.
- **(Cp) Coeficiente de ponderación** variable segundo o tipo de documento.”

20. Na súa páxina 4, o Manual establece uns coeficientes de complexidade (Cd), con distintos valores, que se asignan en función da estrutura documental de cada documento. Esta variable é necesaria para o cálculo de (C) Complexidade (concepto que cuantifica o traballo da supervisión técnica e documental correspondente ao servizo de visado dos diferentes traballos profesionais).

$$C = Cd * (Co * \Sigma Cu + (Co * Ce + CoD) * \Sigma Cu/n)$$

21. O parámetro **Cp** é o coeficiente de ponderación variable segundo o tipo de documento. Isto quere dicir que, ademais de outorgar un coeficiente de complexidade aos documentos, en función da súa estrutura, tamén se lles atribúe unha ponderación.

Proxecto básico	0,51	0,804
Proxecto de execución (fase de básico con visado previo)	0,59	1
Proxecto de execución (fase de básico sen visado previo)	1,00	1
Proxecto de execución (completo en fase única)	1,00	1

22. Como explica a Subdirección de Investigación na súa Proposta de resolución: “os Proxectos de execución teñen o mesmo nivel de complexidade, e por iso, asinaron o valor 1, excepto o visado do Proxecto de execución no caso de que se visase con anterioridade o proxecto básico. Neste caso, a súa complexidade redúcese a 0,59” (parágrafo 61). O cal permite concluír que “estes cálculos que a elección do coeficiente (0,804) para ponderar o documento correspondente ao Proxecto básico, non foi casual, xa que deste xeito conséguese que o profesional pague case o mesmo (diferenzas entre 0,01€ e 0,03€) visando soamente o Proxecto de execución, ou visando primeiro o proxecto básico e despois o proxecto de execución” (parágrafo 62).
23. A aplicación da fórmula, cos mencionados coeficientes, ten –en efecto– como consecuencia que o prezo do servizo de visado do proxecto de execución, con visado previo do proxecto básico, é substancialmente idéntico ao prezo do servizo de visado do proxecto, sen visado previo do proxecto básico. É dicir, o prezo total do visado colexial é o mesmo, independentemente de que o arquitecto solicite visado do proxecto básico e do proxecto de execución por separado ou dunha soa vez.
24. A Subdirección de Investigación do CGC efectuou catro simulacións sobre prezos dos proxectos básicos e de execución (vid. parágrafos 44 62 da Proposta de resolución), que arrojan o resultado que acabamos de comentar, isto é, que o prezo do servizo “complexo” (visado básico máis visado de execución) é practicamente idéntico ao prezo do servizo “sinxelo” (visado de execución).

25. O COAG recoñece que o manual de cálculo do prezo do visado ofrece o resultado que acabamos de indicar, aínda que considera que devandito resultado é perfectamente lícito, como veremos máis adiante. En efecto, na páxina 4 do seu escrito de alegacións á Proposta de resolución, de 14 de maio de 2014, entre outros, afirma literalmente que “a coincidencia do prezo de visado do proxecto de execución e o resultante da suma dos prezos do proxecto básico (cando esta fase visouse voluntariamente) e o proxecto de execución correspóndese cun método de cálculo de prezos lexítimo”. Na páxina 10 do escrito citado, confirma novamente que dita consecuencia prodúcese: “isto é así e en ningún momento foi posto en dúbida polo COAG (aínda que) ofreceuse unha explicación razoable”.

FUNDAMENTOS DE DEREITO

Primeiro: Obxecto da resolución

26. O presente expediente ten por obxecto analizar se as normas internas do Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia relativas ao prezo do servizo de visado de determinados documentos relacionados coa edificación, poden constituír unha decisión ou recomendación colectiva prohibida polo artigo 1 da LDC.

Segundo: Acreditación das condutas obxecto do expediente

27. A entidade denunciada non discute a realidade dos feitos que se recollen na Proposta de resolución, por que cabe estimar acreditado que o prezo de visar por separado o proxecto básico e o proxecto de execución é igual ao prezo de visar unicamente o proxecto de execución.

Terceiro: Carácter colusorio

28. O artigo 1.1 LDC establece a prohibición de “todo acordo, decisión ou recomendación colectiva, ou práctica concertada ou conscientemente paralela, que teña por obxecto, produza ou poida producir o efecto de impedir, restrinxir ou falsear a competencia en todo ou parte do mercado nacional”.

29. A xurisprudencia considera unanimemente que os profesionais liberais son empresas ou operadores económicos no sentido do art. 1 LDC ou o art. 101 do Tratado de Funcionamento da Unión Europea. Na súa sentenza *Colexio de Avogados de Holanda*, de 19 de febreiro de 2002, o Tribunal de Xustiza declara que: “os avogados colexiados en París exercen unha actividade económica e constitúen por tanto empresas no sentido dos art. 101, 102 e 106 do Tratado (...) sen que esta conclusión quede desvirtuada pola complexidade e o carácter técnico dos servizos que prestan nin polo feito de que o exercicio da súa profesión estea regulado” (parágrafo 49). En idéntico sentido, o Tribunal Supremo ha confirmado, en numerosas ocasións, a plena suxeición dos colexios profesionais á lexislación de competencia: “hai que partir, pois, do pleno sometemento dos colexios profesionais á Lei e ao Tribunal de Defensa da Competencia -hoxe Comisión Nacional da Competencia-, sexan cales sexan as funcións que exerzan e o carácter público ou privado das mesmas” (sentenza de 26 de abril de 2010).
30. Seguindo con esta liña argumental, a xurisprudencia tamén considera que os colexios profesionais constitúen asociacións de empresas desde o punto de vista da lexislación de competencia. Na sentenza citada, o Tribunal de Xustiza afirma que “debe considerarse que unha organización profesional como o Colexio de Avogados dos Países Baixos constitúe unha asociación de empresas a efectos do artigo 101, apartado 1, do Tratado cando adopta un regulamento como o *Samenwerkingsverordening* 1993. Un regulamento desta índole expresa a vontade dos representantes elixidos polos membros dunha profesión destinada a obter deles que adopten un determinado comportamento no marco da súa actividade económica. Polo demais, carece de importancia que o estatuto xurídico do Colexio de Avogados dos Países Baixos sexa de Dereito público”. Unicamente exceptúanse de devandita regra os estatutos e normas internas dos colexios profesionais vinculadas ao exercicio de prerrogativas do poder público, allea á esfera dos intercambios económicos (parágrafos 61 a 64).
31. Finalmente, os estatutos e normas internas dos colexios profesionais constitúen decisións ou recomendacións colectivas para os efectos dos arts. 1 LDC e 101 TFUE. A Sentencia *Colexio de Avogados de Holanda* indica respecto diso que “un regulamento (interno do colexio) sobre a colaboración entre avogados e outras profesións liberais (...) debe considerarse unha decisión adoptada por unha asociación de empresas (decisión colectiva) a efectos do art. 101, apartado 1, do Tratado” (parágrafo 71).
32. A aplicación da doutrina precedente ao caso que se nos presenta permite afirmar que as normas sobre prezos dos visados que practica o Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia, poderían cualificarse de decisión ou recomendación colectiva, para os efectos de aplicar o artigo 1 da LDC, sempre que teñan como obxecto ou efecto restrinxir a competencia nun determinado mercado, algo que – como se verá a continuación- non sucede neste caso.

Cuarto: Carácter restritivo da competencia

33. O artigo 1 da LDC sanciona as condutas colusorias que poden ter por obxecto ou efecto restrinxir a competencia no mercado.

a) A Proposta da Subdirección de Investigación

34. En opinión da Subdirección de Investigación, as normas sobre prezos dos visados do COAG teñen o seguinte obxecto ou efecto no mercado:

“O COAG adoptou a decisión de instrumentar uns mecanismos de cálculo do visado colexial que supoñen –e así o admite o denunciado– a coincidencia de prezos entre o complexo (visado do proxecto básico + visado do proxecto de execución) e o prezo do visado singular de execución $[P(V_{pb}+V_{pe})=PV_{pe}]$, cando o que se somete a visado é unicamente o proxecto de execución, non o proxecto básico. Con esta decisión, o COAG verifica na práctica un dobre visado coa ignorancia e sen o consentimento expreso do arquitecto/particular solicitante.

O comportamento do COAG produce indiscutiblemente efectos anticompetitivos. Así, deixa sen efecto a distinción legal (artigo 2 Real Decreto 1000/2010) entre o visado obrigatorio para os proxectos de execución de edificación (letra a) e voluntario para os proxectos básicos. Non importa que o solicitante decida evitar o gasto de visar o proxecto básico, pois no visado do proxecto de execución abonará unha cantidade equivalente ao importe do visado conxunto. O abono recae sobre o particular ou sobre a entidade cliente do arquitecto, que ven así incrementados os custos da edificación por medio dunha exacción inequitativa, inxustificada, enganosa e en verdadeira fraude de lei”.

35. É dicir, en opinión da Subdirección de Investigación, a política de prezos do COAG teñe como efecto favorecer o visado polos seus colexiados do proxecto básico, a pesar de que legalmente só é obrigatorio visar o proxecto de execución, o cal supón falsear o ánimo do lexislador, expresado no Decreto sobre Visados Obrigatorios, de reducir o visado obrigatorio por parte dos colexios profesionais aos casos verdadeiramente xustificadas.
36. Asemade, a Subdirección de Investigación parece considerar que a política de prezos dos visados do COAG supón un incremento do prezo dos servizos profesionais por canto o profesional (e, conseguintemente, o seu cliente) non pode evitar pagar o visado do proxecto básico (o prezo do servizo de visados do COAG é igual se vise previamente o básico ou non).

b) Alegacións do Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia

37. Fronte ás anteriores consideracións, as alegacións do Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia poden resumirse do modo seguinte:

“En realidade os proxectos básicos e de execución son fases dun mesmo proxecto, proxecto único que, por tanto, o que se elixiu polo Goberno no exercicio da súa potestade normativa é que sexa obrigatoriamente visado na súa fase de execución, pero evidentemente admite que terá que ser un visado do documento completo, sendo parte do proxecto de execución o básico (...)

A proposta de resolución non foi capaz de rebater xuridicamente os (...) razoamentos expostos nas alegacións do COAG (...) segue falando por tanto do proxecto de execución como algo separable do proxecto básico, en contra do criterio tanto de Ministerio (en alusión á Nota Informativa, de xaneiro de 2011, sobre o Decreto de Colexiación Obrigatoria) como do Tribunal Supremo (Sentenza de 17 de setembro de 2012 que resolve o recurso do Consello Superior de Colexios de Arquitectos de España contra o Decreto de Colexiación Obrigatoria), cun claro erro de concepto respecto do labor que realiza o visador cando na fase de execución ten que comprobar a integridade e corrección formal da documentación tanto do proxecto básico como do de execución, dado que a normativa urbanística aplicable á materia obriga a que haxa unha absoluta correspondencia entre ambos.

O COAG non esixe o visado obrigatorio do proxecto básico e a coincidencia do prezo de visado do proxecto de execución e o resultante da suma dos prezos do proxecto básico (cando esta fase visouse voluntariamente) e o proxecto de execución correspóndese cun método de cálculo de prezos lexítimos”, (escrito de 14 de maio, páxinas 3-4).

38. Polo tanto, o COAG estima –en esencia- que o proxecto de edificación (presentado unha vez) e o proxecto básico e de execución (presentados por separado) son unha única cousa e, conseguintemente, é lóxico que o prezo de ambos os sexa o mesmo.

c) Ausencia de restrición da competencia

39. Ao noso modo de ver, a tese expresada polo COAG debe ser acollida. A edificación ha de ser entendida como un proceso que se desenvolve en diversas fases, cada unha das cales se documenta en diversos escritos: o anteprojecto, o proxecto básico, o proxecto de execución, etc. No que agora nos interesa, o arquitecto debe redactar o proxecto básico para poder tramitar a licenza municipal de obra e para que, no seu caso, o cliente poida solicitar financiamento da edificación que pretende acometer. En esencia, o devandito proxecto ha de consistir nunha memoria descritiva da edificación, xunto cunha serie de planos para que, entre outras cousas, a administración competente dispoña dos elementos de xuízo necesarios para conceder ou denegar a licenza de obra. Posteriormente, o arquitecto haberá de redactar o proxecto de execución no que se han de incluír todos os contidos que a lei esixe para o proxecto de edificación, incluíndo circunstancias tales como a memoria construtiva e o informe de cumprimento do código técnico, dado que nese momento vaise a executar realmente a edificación.

40. Pois ben, nestes termos, parece lóxico que o prezo do visado do proxecto básico e do proxecto de execución, cando se presentan por separado, sexa igual ao prezo de visar o proxecto no seu conxunto, dado que os elementos a comprobar polo Colexio van ser os mesmos nun e noutro caso. En efecto, á hora de visar o proxecto, o lexislador outorga ao colexio profesional unha limitada función de supervisión e control sobre determinados aspectos do proxecto de edificación, con independencia de que se teñan que visar dúas veces (porque o arquitecto visa primeiro o básico e logo o de execución) ou unha soa vez.
41. Para comprender esta afirmación, basta efectuar unha lectura do Anexo I do *Real Decreto 314/2006, de 17 de marzo, polo que se aproba o Código Técnico da Edificación*, no que se detalla o contido que ha de ter todo proxecto de edificación. O devandito anexo inclúe o contido do proxecto, diferenciando cun asterisco a información que, como mínimo, debe conter o proxecto básico. É dicir, o lexislador esixe que o proxecto de edificación teña un determinado contido e, ademais esixe, que parte do devandito contido exprésese, necesariamente, no proxecto básico, debendo supervisar formalmente o colexio profesional o conxunto das informacións.
42. Non apreciamos que a política de prezos do COAG “deixe sen efecto” o Decreto sobre Visado Obrigatorio, como sostén a Subdirección de Investigación. O Decreto ten como finalidade liberalizar a prestación de servizos, reducindo o control que os colexios profesionais exercen a través dos visados, a aqueles supostos nos que é realmente necesaria dita supervisión. Pois ben, a eliminación do visado obrigatorio do proxecto básico (aínda que non teña incidencia no prezo do visado do proxecto de edificación no seu conxunto) pode contribuír a flexibilizar a actividade profesional dos arquitectos, permitindo por exemplo que estes poidan tramitar para os seus clientes a licenza de obra sen pasar previamente polo control do colexio.
43. Tampouco compartimos a tese da Subdirección de Investigación acerca do incremento do prezo dos servizos profesionais que supón a política de prezos do COAG. En efecto, o prezo do visado do colexio está en función do labor de supervisión formal que realiza e esta ten o mesmo alcance, como xa dixemos, cando se visa uns elementos do proxecto primeiro e outros despois, que cando se visa todo no seu conxunto. Cuestión distinta é se o prezo do control formal de todos os elementos do proxecto que efectúa o COAG é razoable ou non, na medida en que se axuste ou non ao labor de supervisión que efectúa, aínda que este asunto non se expón no presente expediente.
44. En definitiva, existen razóns que explican porqué o prezo de visar o proxecto en dúas ocasións ou nunha soa é o mesmo, polo que a conduta denunciada non vulnera a Lei de Defensa da Competencia.

En consecuencia, o Consello Galego da Competencia coa composición recollida ao principio, vistos os preceptos citados e os demais de xeral aplicación,

RESOLVE

ÚNICO: Declarar que en este expediente non resultou acreditada unha infracción do artigo da Lei de Defensa da Competencia polo que procede o arquivo das actuacións realizadas.

Comuníquese esta Resolución á Subdirección de Investigación do Consello Galego da Competencia e notifíquese aos interesados, facéndolles saber que contra a mesma non cabe recurso algún en vía administrativa, podendo interpoñer recurso contencioso-administrativo no Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, no prazo de dous meses a contar desde a súa notificación.